Vă prezentăm ANTRENORII ȘI FOTBALIȘTII EMERIȚI

Dumitru Macri

— Cînd m-am îndrăgostit de minge? De cînd mă știu.

O declarație fără echivoc. Cu alte cuvinte Tache Macri s-a născut cu fotbalul în sînge. El susține că toți acei care au copilărit pe Dudești, pe lîngă Macabi, aveau aceeași grupă sanguină — FOTBALUL. Nu-i exclus! Dar Macri s-a născut cu ceva în plus față de alții. Temperamentul acela focos care ridică la sute de grade Celsius pasiunea pentru balon. Cîte geamuri a spart, cîți ciorapi a sustras de acasă, cîte provocări a scris pe ascuns în clasă, în cîte echipe de stradă a jucat, cine le mai poate ști! De toate acestea Macri își amintește însă cu nostalgie și ar fi capabil să-ți vorbească zile de-a rîndul.

Primele meciuri „oficiale" le-a susținut în anii de liceu cu prilejul jocurilor inter-clase. Prin tehnica pe care o etala era cu „două clase" superior celorlalți. Făcea adevărate jonglerii cu balonul. Atunci a fost aplaudat de directorul liceului, suporter al unei echipe la care Macri nici măcar nu visa că în viitor se va consacra. Pe dudeștean îl atrăgea la vîrsta aceea ca un magnet, — Venus, nu Rapid.

IDOLUL DE LA ARENA DIN SPLAI

— Dar de ce trebuia să traversezi Bucureștiul cînd, la urma urmei, Oborul îți era la îndemînă?

— Atunci nu știi ce înseamnă o „foarfecă"! — îmi răspunse Tache, zîmbind. Să fii sănătos de cîte ori am mers pe jos pînă în Splai, cîte găuri am cioplit cu briceagul în gardul arenei, de cîte ori l-am escaladat ca să-l văd pe Humis, idolul meu. Să spună Constantin și Dinulescu. Eram doar tovarăși de peripetii. Acele foarfeci spectaculoase, cu care venusistul a făcut mat portari de valoare, mă fascinau. Observam totul cu respirația întretăiată, de frică să nu scap nimic. Cînd mă întorceam acasă exersam de unul singur zeci de rostogoliri, lovind balonul cînd cu piciorul stîng, cînd cu dreptul. Spatele îmi era numai vînătăi, dar niciodată nu m-a auzit cineva văicărindu-mă.

— De fapt cînd ai primit „botezul" jocurilor cu public?

— În '48 cînd am fost legitimat în echipa Flacăra Roșie—Pielari care juca în district. Aveam numai 16 primăveri. Dar cartea a rămas carte. Îmi amintesc că atunci am fost selecționat în echipa districtului care a bătut Rapidul cu 2—1. L-am avut în față pe Ion Lungu — extremă care — în acele timpuri — avea oarecare trecere. După aceea am jucat împotriva Juventusului, pe ACSA, ca mijlocaș stînga (scor 5—4 pentru Pielari). M-am ținut scai de Pinochio (Iordache). Umbră, nu altceva.

Două cărți de vizită concludente și convingătoare pentru antrenorul Andrei Macri, omul care l-a descoperit pe tizul său — Macri, junior. *„Ai ceva stofă i-a spus acesta într-o zi. O să te luăm în tabără la Bistrița-Năsăud. Ești de acord?"*.

Desigur că Macri atît a așteptat.

ÎNTÎLNIRE CU GIULEȘTIUL LA ORA DE MATEMATICĂ

În anul următor taberei, ziarele au început să scrie tot mai des de talentul lui Macri. Antrenorii au început să-i facă curte aceluia care avea să devină un răsfățat al publicului.

— Poate că m-aș fi dus la Juventus, unde mă chema Gorgorin, dacă într-una din diminețile lui septembrie 1949 n-ar fi venit la liceu Petre Steinbach. A discutat ceva cu directorul la cancelarie și acesta m-a scos urgent din ora de matematică. *„Ce părere ai? Vrem să te luăm la Rapid. mi-a spus nea Petrică. O să joci în echipă cu Valentin Stănescu, Marian, cu Andrei Rădulescu, Suru, Urechiatu"*... „Eram uluit. Am acceptat contractul cu Giuleștiul. Și nu regret niciodată. Venit nici am fost supus unui nou examen — o partidă amicală împotriva Juventusului. Mi s-a încredințat postul de fundaș stînga, în locul lui Darok, jucător de națională. La mijloc l-am avut pe Urechiatu, iar în dreapta pe Miki Mihăilescu. Și pasența a ieșit bine. 2—1 pentru noi.

Astfel, 1949 marchează pentru puștanul de 17 ani începutul carierei în alintata echipă alb-vișinie. Macri a fost timp de 15 ani titular pe postul său (din care 10 ani a fost căpitan de echipă) și a jucat alături de alți 34 de apărători. Aici a împărtășit bucuria victoriilor și amărăciunea înfrîngerilor în cele peste 400 de partide oficiale susținute, excluzînd meciurile internaționale. Stabilirea unui asemenea record n-ar fi fost posibil fără o temeinică pregătire, după cum susține Macri. Martor îi este stadionul, magazionerul echipei din Giulești care întîrzia seara să ia în primire echipamentul din care ai fi putut stoarce kilograme de transpirație. Demn de subliniat este următorul fapt petrecut în anul 1965, anul după care inimosul fundaș avea să se retragă.

— Deși știam că va veni ziua cînd va trebui să pun ghetele în cui mă pregăteam cu îndîrjire la antrenamente pentru a-mi relua locul în echipă. Postura de rezervă mă ambiționa la culme. De aceea mă uit azi cu surprindere la unii membri ai echipei în care am jucat. Jamaischi, de pildă. Cum simte că duminică nu va fi printre cei „11" neglijează antrenamentul, atitudine care denotă lipsă de respect față de colegi și de public."

Așadar, este explicabil de ce fostul fundaș stînga și-a păstrat atîta timp locul în echipă, de ce a jucat de 14 ori în prima echipă reprezentativă a țării și de tot atîtea ori în cea secundă, de ce cronicarii de specialitate scriau aproape regulat cu majuscule, numele lui Macri în comentariile lor. Evoluînd pe stadioanele lumii la Viena, Budapesta, Birmingham, Londra, Charleroi, Leipzig, Moscova, Sofia, Haifa, Teheran, Bagdad și altele, rapidistul a electrizat tribunele prin intervențiile sale spectaculoase. Zecile de ziare și notițe pe care le păstrează reînvie amintiri de neuitat. Iată numai una: un fotoreporter din Irak a primit premiul pentru cea mai bună fotografie a anului, publicată pe toată pagina ziarului de specialitate, pentru faza în care Macri scoate, prin „foarfecă", un gol gata făcut din poarta Rapidului.

Dar personalitatea feroviarului nu se rezumă doar la fotbal. El s-a pregătit în decursul anilor și pentru viață. După ani de învățătură a absolvit Institutul Politehnic, azi fiind inginer în Ministerul Căilor Ferate. Colecția de cărți de literatură, filatelie, discoteca de muzică, impresiile scrise de la muzee și lăcașuri de cultură vizitate în turneele făcute peste hotare trădează și o altă mare pasiune a inginerului Macri — *setea de cunoaștere.*

Poate că tot ea l-a mînat și în Anglia la campionatul mondial unde pe lîngă vizionarea jocurilor a hoinărit prin muzee și pinacoteci poposind și în orășelul Stadtford în care s-a născut marele Will.

CONFIDENȚE

Înainte de a pune punct acestei scurte prezentări am solicitat lui Macri și cîteva confidențe. Iată-le.

— Care a fost cel mai bun joc pe care l-ai făcut?

— În meciul împotriva Turciei la Istanbul cînd echipa României a cîștigat cu 1—0, alături de Greavu și Motroc, linie de fundași care amintea de aceea de aur Zavoda—Apolzan — Victor Dumitrescu.

— Dar cel mai slab joc?

— La Oradea în 1953 cu I.C.O. Extremul Toth a făcut tot ce a vrut cu mine.

— Cîte goluri ai înscris ca fundaș?

— Nu le țin minte pe toate. Am să amintesc totuși două din ele. În 1959, jucînd cu UTA pe stadionul Republicii am deschis scorul de la linia de centru, cel mai de departe gol înscris vreodată în campionat. Am fost atît de fericit încît pînă la urmă am înscris... în propria noastră poartă un nou gol.

— Cea mai mare deceptie?

— O știu pînă și copiii. Finala de cupă cu Ariesul Turda. La sfîrșit am fost atît de uluit încît n-am mai văzut tunelul de ieșire și m-am trezit sus, la peluză.

— Care este fundașul stînga cel mai bun?

— *Mocanu* îmi place enorm. *Deleanu* îl urmează. Ceva viteză dacă ar mai cîștiga și mai multă siguranță pe dreptul ar concura pe ploieștean.

— În sfîrșit, „inima" unde ți-a rămas?

— Tot în Giulești. Mă ocup de douăzeci de copii din care sper să dau cîțiva, în viitor, echipei în care am jucat.

Stelian TRANDAFIRESCU

Fotbalul brazilian se reculege...

● Spiritul autocritic își face din ce în ce mai mult loc ● Principalul vinovat, sistemul profesionist de organizare care obligă jucătorii la 90 de meciuri pe an ● Selecționarea și tactica falimentară ● Împotriva organizării C. M. în Mexic ● Și totuși Pele a început pregătirile pentru 1970 ● Vom reveni în fruntea fotbalului mondial, spun ei, cu toții

Bineînțeles că în America de Sud ecourile recentului campionat mondial din Anglia sînt departe de a se stinge. Nemulțumirea se manifestă încă și va fi greu pentru orice iubitor al fotbalului sud-american să accepte ca în semifinalele unui campionat mondial să fi fost prezente patru echipe europene, fără să se fi întîmplat ceva... Desigur că protestele cele mai puternice se aud și se citesc în Argentina. Dar, cele 80 milioane de brazilieni nu dorm încă liniștiți din cauza zdrobitorului eșec, eliminarea din grupă și cu toate acestea spiritul autocritic își face din ce în ce mai mult loc. Rațiunea învinge, cauzele dramei sînt căutate acum în cadrul brazilian, ele ies la lumină una cîte una, se discută, se fac propuneri, se caută calea pentru ca fotbalul brazilian să revină în fruntea fotbalului mondial.

Pe lista cauzelor eșecului, principalul loc îl ocupă, după părerile unanime, sistemul profesionist încărcat care pretinde jucătorilor eforturi enorme în cele 85—95 de meciuri susținute anual de fiecare din această. Vacanța fotbalistului brazilian este extrem de scurtă, de 15 zile, de la 20 decembrie la 5 ianuarie. Din acest motiv, fotbaliștii brazilieni selecționați s-au prezentat obosiți la lot, plictisiți, fără reflexe, cu viteză redusă în execuții tehnice, ceea ce nu s-a petrecut cu învingătorii lor, fotbaliștii unguri și portughezi.

Apoi este criticată selecționarea care n-a fost inspirată deoarece s-a renunțat cu mare ușurință la jucători valoroși ca *Servilio, Flavio, Carlos, Alberte, Roberto Dias, Cutinho.*

Alt motiv este tactica nedefinită, fără studierea amănunțită a jocului adversarilor. În această privință cunoscuta figură a conducerii fotbalului brazilian, doctorul Gosling, afirmă că s-a continuat să se ignoreze noul stil devenit popular în Europa, de forță fizică, viteză și contact direct cu adversarul. *„Noi,* a spus acesta, *am avut de suferit în contactul cu acest stil".*

În sfîrșit, printre alte cauze sînt arătate neînțelegerile din sînul comisiei tehnice și dăunătoarea rivalitate sportivă dintre Rio de Janeiro și Sao Paulo care a influențat selecționarea echipei Braziliei, în sensul că pentru a se da satisfacție acestor două mari centre fotbalistice braziliene au fost omiși jucători foarte buni din alte orașe.

Foarte interesantă este opinia care își face loc din ce în ce mai mult în rîndurile oficialilor și iubitorilor de fotbal brazilieni, că Mexicul este nepotrivit pentru organizarea unui campionat mondial de fotbal din cauza climei și altitudinii care vor juca în mod cert un rol determinant în desemnarea echipei campioane. Bineînțeles că țara gazdă va fi puternic avantajată și, făcînd această constatare, forurile braziliene afirmă că dacă Mexicul ar cîștiga ediția viitoare a campionatului mondial „aceasta ar însemna sfîrșitul fotbalului" (!!!) *Din această cauză federația braziliană se va adresa F.I.F.A. cerînd schimbarea locului disputării viitorului campionat mondial,* specificînd că în cazul cînd va fi menținut Mexic ca țară organizatoare, BRAZILIA NU VA PARTICIPA LA CEA DE A IX-A EDIȚIE A MARII ÎNTRECERI MONDIALE.

În plus, Brazilia propune și SCHIMBAREA FORMULEI DE DISPUTARE A CAMPIONATULUI MONDIAL CU ÎNCEPERE DIN SFERTURILE DE FINALĂ. *Propunerea este asemănătoare sistemului campionatului mondial intercluburi, cu jocuri tur-retur, în țările respective, iar în caz de egalitate un nou joc pe teren neutru.*

Discutînd astfel de probleme, brazilienii nu stau nici cu mîinile, nici cu picioarele în cruciș. Ei au început pregătirile pentru 1970. Chiar Pele. El a declarat recent ziariștilor: *„Într-un campionat mondial învinge cine se prepară mai bine, Or, noi, nu am fost bine pregătiți și de aceea am pierdut".*

Pele a reluat antrenamentele. La o ședință de pregătire, asaltat ca de obicei de către ziariști, el a răspuns: „AM ÎNCEPUT PREGĂTIRILE PENTRU 1970", lăsînd să se înțeleagă, așa cum au scris apoi ziarele braziliene, că toată lumea trebuie să facă la fel și că așa cum Pele a învins starea de deceptie produsă de eliminare și a revenit asupra deciziei de a abandona fotbalul, tot așa toți fotbaliștii brazilieni și milioanele lor de suporteri trebuie să se reculeagă și să pornească de pe acum la asaltul noului campionat mondial.

„VOM REVENI ÎN FRUNTEA FOTBALULUI MONDIAL", aceasta este deviza brazilienilor. Tot doctorul Gosling a declarat: *„Sîntem în stare să luăm măsurile necesare pentru a ne reciștiga prestigiul. Evident, vom fi obligați să ținem seama de învățămintele recentului campionat mondial. Putem să găsim jucători puternici și în domeniul fizic, capabili să suporte șocuri puternice. Însă eu nu cred că acest nou stil de fotbal să dureze prea mult. Pentru mine, fotbalul este și va rămîne mai întîi de toate o artă".*

Deci, frămîntările pentru viitorul campionat mondial au început. Brazilienii au dat primul semnal.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

DUPĂ PRIMA ETAPĂ

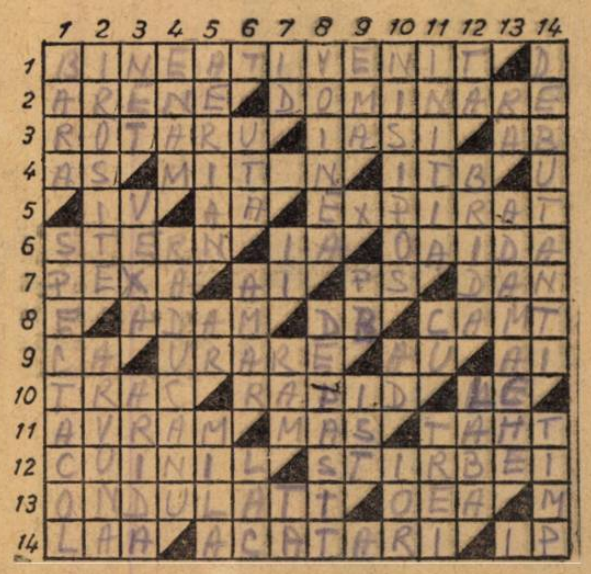

ORIZONTAL 1) Cuvinte de întîmpinare pe stadioane, la începutul campionatului (3 cuv). 2) Și-au redeschis din nou larg porțile pentru sutele de mii de iubitori ai sportului cu balonul rotund — Superioritate a unei echipe asupra alteia. 3) Arbitrul întîlnirii de la București dintre Dinamo București și Știința Craiova din prima etapă — Orașul celui mai mare scor reușit în deplasare în etapa I — Primele... categorii. 4) Asociație Sportivă — Repriză — Echipă din prima categorie orășenească de fotbal din București — A smuls un punct textiliștilor la Arad, la 21 august 1966. 5) Ion Voinescu — Mirare — Depășit. 6) Duce greul la stoparea mingii pe piept — Servește — Printre atacanții de la Progresul. 7) S-a evidențiat în cadrul apărării imediate a „U" în meciul de la Arad (21 august) — Posezi — Post scriptum — Are pe conștiință un presupus fault în careu și golul lui Tilvescu (11 m) de la Constanța. 8) În linia de atac a clujenilor — Regiunea „Farului" — Veche echipă muncitorească din Timișoara. 9) Club Atletic — Tradiționalul „Bine ați venit" de pe stadioane — Aut nesfîrșit! — Ca la 7 oriz. (2). 10) Dușmanul debutanților — Oaspeții din prima etapă ai Farului — Jumătate de melc! 11) A înscris primul din cele 3 goluri de la Iași — Atacant argentinian — Stațte de poștă. 12) Cuhnii — Antrenorul secund al Progresului. 13) Sinuos (pl) — Un oraș în Tripolis... 14) ...Și unul în Austria — „Bilbilieli" frecvente în prima etapă — Ioachim Popescu.

VERTICAL 1) I-a salvat pe arădeni de înfrîngere în m. 57, în meciul cu „U" de la 21 august — „Frumosul", oferit de jocul cu balonul rotund. 2) Ocazii pierdute — Acont. 3) Succesul Stelei la Iași sau al Jiului la Petroșeni — A lovi (fig) — Sterilă. 4) Cetate din vechime — Portar rapidist. 5) Duel cu capul — În careu! — Măsuri de lungime. 6) Echipa de pe malul Mureșului, a pierdut un punct pe teren propriu în primul meci al campionatului — Hapul de la Petroșeni al „stegarilor" — Adîncitură de teren și apa care se adună. 7) Idem — Ion Ionescu — Ramură — Tie. 8) Golgeterul primei etape — Întrecut în lupta pentru balon. 9) Nume feminin — Egalitate la Pronosport — Plumb — Acest — Prima categorie. 10) Teren... nesigur — Adrian — Altă echipă din prima categorie orășenească a Capitalei. 11) A porni un nou atac — Cuperman la cap! — Numărul echipelor de categorie „B" din București. 12) Sunet de trompetă — Piesă metalică în formă de „U" — Cea mai activă parte a piciorului în jocul cu mingea. 13) Înaintași la Rapid! — A primit nu mai puțin de 4 goluri într-o repriză, la Petroșeni — Cîștigător la Pronosport. 14) Din categoria lui Ciucu și Etem, în primul meci al campionatului — Cel de joc expiră o dată cu cel de-al nouăzecilea minut.

Cuvinte cunoscute mai puțin: OEA, LAA, ENAM.

G. C.